

Aký bol náš rok 2014 ?

JANUÁR Povianočný čas prázdnin sme už tradične trávili na chalupe v Ludrovej, tentoraz s rodinkou môjho brata Tomáša. Lyžovali sme všelikade, ale najviac sa nám tento rok osvedčila Kubínska Hoľa. S miernou dávkou hrdosti som sledovala Johanku ako vo svojich 5,5 rokoch bravúrne zvláda lanovku a svahy, na akých som ja začínala lyžovať kedysi dávno na 2.stupni základnej školy ☺. Po návrate domov sa nám začali dve strastiplné cesty – jedna, tá ľahšia, súvisela s výmenou detských izieb (Paľko nedobrovoľne prepustil svoju väčšiu dvom sestram) a s tým spojenými niekoľkomesačnými ťažkosťami so stolárskymi „majstrami“, ktorí nám vyrábali nábytok. A tá druhá vydláždená pátraním po príčinách Dorotkiných zdravotných problémov. Začalo to jej nočnými desmi a tým, že sme si všimli, že zle počuje na jedno uško... **ooo Dorotka večer kričí z posielky:** „Tatinóóó, mohol by si pomojkať celú Dorotku Vanekovú...?“

FEBRUÁR S Dorotkou chodím po vyšetreniach ale inak to bol pekný mesiac – Johanka chodí zo škôlky na kurz **korčuľovania**, absolvujeme rôzne karnevaly, rodinné oslavy, jednu 65-ku (ujo Peter Ď.), my rodičov aj farský **ples**, opäť týždeň **lyžovania v Ludrovej** počas jarných prázdnin (tentoraz s milou maxirodinkou Drábekovou) a jednu 40-ku švagrinky Janky (či 30-ku? ☺) A teda ako vždy veľkou radosťou bolo aj vidieť moju sestru Adku s rodinkou, ktorí prišli na týždeň na Slovensko (z Írska). Johanka s Dorotkou sa krásne spolu hrávajú rôzne rolové hry, radosť ich pozorovať. **ooo Deti pozerali DVD Svätý páter Pio. Na druhý deň sa Dorotka dožaduje pozerať „sveter pivo“ ☺**

MAREC Posledné fašiangovo-karnevalo-narodeninovo-rodinné stretnutie u Katky a začína pôst a s ním **sobotné krížové cesty** v Marianke. Bol to naozaj krásny požehnaný čas prípravy, myslím aj pre deti to malo veľký význam a hlbší odkaz. Tomi s Paľkom ešte prežili jednu unikátnu krížovú cestu a to s mímom Milanom Sládkom. A mňa zas pustila rodina na pár dní načerpať na hlbinu – na **pôstnu duchovnú obnovu** do Rodinkova s našim spoločenstvom (veľkým darom bola každá chvíľa silencia). Po príchode ma deti vo dverách vítali so slovami: „Mami, stala sa hrozná vec, ale nesmieme Ti to povedať...“ a jedným dychom dodali, že Dorotke trošku obhoreli vlasy pri sfúkavaní sviečky po večernej modlitbe ☺ Nuže, tatinko, takéto akcie sa nedajú pri deťoch zatajiť ☺. A Tomi si zas bol pracovne oddýchnuť v Mníchove... **ooo K večeri sme mali po dlhom čase čalamádu. Chvíľu mi trvalo, kým som o pár dní identifikovala čo Dorotka myslí prosbou:** „Mami, ešte si prosím tej čalamala-čokomala“.

APRÍL Ďalšia 40-ka švagrinky Paťky (teda ďalšia v poradí, ale jej prvá ☺), brigáda v škole, Pochod za život, Veľká Noc v Ludrovej, **svätorečenie Jána Pavla II**, Paľkova oslava **11 rokov**, zase nejaká hŕstka Dorotkiných vyšetrení (podrobnejšie ORL, OAE, audiometria, tympanometria, CT mozgu, BERA, evokované potenciály BAEP, zrušené ASSR... a nakoniec Johankina **operácia uší** (len otoplastika ☺, bola statočná, ambulantne cca hodinka pri plnom vedomí, potom mesiac doma). **ooo Dorotka si priloží k uchu drevennú kocku, zadumane chodí po byte a rozpráva si:** „Žiješ?... Áno, žijem...“

MÁJ Paľko začal krásnou púťou miništrantov do Šaštína, ešte sme stihli predĺžený víkend v Ludrovej, návštevu nášho dlhoročného priateľa **Harryho** z Írska a potom to už bol ťažký mesiac. Johanke pokračujú silné bolesti bruška, s ktorými sme skončili aj na pohotovosti, pátráme s MUDr po príčinách, Dorotka absolvovala vraj ako najmladšia pacientka (2,75 r.) **ASSR** vyšetrenie bez narkózy (dieťa musí 40 minút bez úplného pohnutia a bez slova ležať s elektródami na hlave). Mala naňho ísť pred mesiacom v narkóze na Kramároch ale našťastie dostala nádchu a tak nemohla ísť do narkózy. No a medzitým som sa dozvedela, že v inej nemocnici to skúšajú robiť starším deťom (cca 4-5 ročné) aj bez narkózy. A po našej asi týždennej domácej príprave to na veľký úžas lekárov zvládla aj v jej veku, takže sme sa vyhli hospitalizácii. Naozaj platí „všetko zlé je na niečo dobré“. Bohužiaľ, výsledky boli pre nás veľkým šokom – potvrdili jednostrannú nezvratnú úplnú **stratu sluchu** na pravom ušku (foniater povedal, že nemá pre ňu zmysel ani načúvací aparát). Rozdýchavame a pátra sa ďalej po príčinách. No ale najväčšou bolesťou srdca je zistené **onkologické ochorenie** Tominovho tatina v pokročilom štádiu. V takýchto chvíľach to chce milosť zhora vytrvať vo viere, že „...tým čo milujú Boha, všetko slúži na dobré...“ (Rim 8, 28). **ooo O 22.05 hod prídem z nákupu. V byte ticho, všetci spia (aspoň si to myslím). Potichučky povykladam nákup a asi za 15 minút sa ako príznak z tmy vynorí v kuchyni Dorotka a suverénne zahlási:** „Práve som trošku z posteľe zacítila nejaké pomaranče, tak som sa rozhodla, že si prídem do kuchyne dať pomaranč.“ (boli to síce mandarinky, ale nos má dobrý ☺)

JÚN Napriek všetkému má náš Nebeský „Režisér“ v talóne pre nás stále kopec krásnych chvíľ – zberanie jahôd s našou milou americko-slovenskou rodinkou (Zuzka a Tony) a s tým spojené nostalgické reminiscencie na náš život v Kalifornii spred asi 100 rokov ☺, MDD akcie, cirkus, výlet s Vassovcami, púť do Šaštína, Johankinu predčasnú narodeninovú škôlkarsku oslavu a v deň vysvedčenia už tradične odchod na rodinný farský **splav Malého Dunaja** (otestovali sme nový stan a ja svoju odvahu keď som mala s mojimi vodákmi „skúsenosťami“ sama v loďke naše tri deti ☺). Plní vďačnosti za každý nový deň... **ooo Po odchode návštevy neskoro večer ostal na stole džús. Nechcela som ho Dorotke dovoliť piť aby sa v noci nepocikala. Tak to skúsila na mňa diplomaticky:** „Mami, ale zdravého džúsika si prosím“.

JÚL Áno, prežili to ☺. A tak sme sa mohli hneď vybrať na 3 týždne na naše letné sídlo do **Ludrovej** a hosťovať tam všakovaké milé rodinné i kamarátske návštevne pobyty. Každá návšteva mala svoje špecifikum, no so všetkými nám bolo fajne. Pochopiteľne asi najzväčnejšie boli deťom sesternice Ninka a Nelka z Írska ☺. Robili sme to čo vždy - bazén, hrady v pieskovisku, niekedy skôr „blatovisku“ ☺, 3-podlažný domček na strome, rôzne hry, čabříňanie v potoku, šopa, pokladovka, les, hriby, ovečky, Dixit, maliny, bunker v kroví, bedminton, maľovanie na tvár, resp. celé telo ☺, trampolína, melón, kotlíkový guláš, venčeky z kvetov, výlety, slimáky, pavúky...všakovaké pestvá. Na záver som tri dni strávila

s Dorotkou v Ružomerskej nemocnici (už nás tam poznajú ☺) a absolvovala tesne pred 40-kou svoju prvú jazdu sanitkou ☺. Štyri dni po prepustení sme išli po našich telách zregenerovať aj naše duše na týždennú **duchovnú obnovu** s našou Misou Máriinou do Rodinkova. Páter Tomáš ako vždy spoľahlivý „kanál“ Ducha Svätého (to akože skrze neho prúdi k nám ☺) a obetaví animátori pripravivší nádherný plný program pre našich cca 60 detí. Klobúk dolu, nech Vám to Boh odmení vo Vašich životoch. **ooo** *Deťom sa akosi nechcelo upratovať izbu. V hneve som už použila lacnú (zriedkavú ale účinnú) vyhrážku, že dám tie hračky deťom, ktoré si ich budú vážiť a upratovať. Za 10 minút hľadám Dorotku. Nájdem ju s rozpaženými rukami chrptom opretú o vchodové dvere. Odhodlane vysvetľuje pozíciu: „Aby si Paľkovi nezobrala hračky...“*

AUGUST Začíname týždenným pobytom v **Taliansku** s pár rodinkami, prevažne zo stretka... pre veľký úspech v rovnakom kepme ako minulý rok. Bolo rovnako výborne, more rovnako nádherné, mušle pre deti rovnako atraktívne, večerné posedenia rovnako milé... pridali sme si len žraloky a iné morské nádherly v akváriu v Jesole. Potom opäť 3 týždne v Ludrovej – robili sme: viď odstavec hore ☺. Jedinou „pridanou hodnotou“ bola oslava našej ehm... **99-ky**: Dorotka mala v júli 3 roky, Johanka deň po nej 6 rokov, Tomi v ten istý deň 50 a ja v auguste 40). Nuž, krásna skoro až gýčová oslava na dvore s balónikmi, gulášom, didžinou s retro hudbou, bolo ozaj pohodovo (vďaka vám, súrodenci moji milí, až mi je ľúto, že 40-ku nemám každý rok ☺). Krásnou bodkou prázdnin bola nádherná veruže dodetailupripravená **svadba** môjho bratranca Jurka a Julky. **ooo** *Dorotke sa veľmi páčili divé svine na farme. Len ju pľietlo, že Paľko im hovorí diviaky. Na druhý deň sa ma pýta: „Mami, pôjdeme ešte pozrieť tie sviniaky?“*

SEPTEMBER Ranná logistika sa nám trochu zjednodušila nakoľko **Johanka** začala chodiť **do školy** sv. Františka kam aj Paľko. Je natešená prváčka, majú skvelú pani učiteľku aj vychovávateľku. Táto škola je pre nás ozaj veľkým darom, deti sem radi chodia a sú tu doma, čo je dosť dôležité. Paľko (6.B) zotrval pri svojich krúžkoch – karate, skaut a miništrantský a Johanka sa dala na tanečnú, tak uvidíme... Dooslavuvávame ešte narodeninové resty z leta z Tominovej „strany“, Tomi zažíva šok z nového bicykla (ukradli mu jeho favorit čo mal ešte z chlapčenských liet, tak myslím najvyšší čas na nový update ☺). Zbierame gaštany, zopakujeme si ZOO, navštívime Janu Eyrovú v divadle, píšeme s Johankou prvé písmenká, Paľko modeluje z hlíny u uja Imra, okolo nás sa ľudia ženía a vydávajú, Tominova Omama oslávila neuveriteľných 101 rokov... **ooo** *Slniečny deň. Dorotka kresliac kriedou na chodník sa ma zničohonič pýta: „Mami, kto urobil takýto pekný deň? Pán Boh?“ Odpoviem: „Áno...“ Ona na to: „Všetky deni nám urobil Pán Boh?“*

OKTÓBER Tomi opäť úspešne zavŕšil svoje prípravy medzinárodnou konferenciou „**OpenSlava**“ (cca 600 ľudí). Dorotka absolvuje náročné nefrologické vyšetrenie (uši vraj úzko súvisia s obličkami), visí nad nami možnosť nefrologického ochorenia, pri ktorom odchádzajú obidve ušká... ale opäť veriť, že „tým čo milujú Boha, všetko slúži na dobré...“ A ešte jedna ukážka nášeho zdravotníctva – Dorotku poslali na VEP, ERG vyšetrenie: na Kramároch sa pokazil prístroj (jediný na Slovensku), povedali mi, nech zavolám o 2 týždne, či sa už opravil, potom zase o 2 týždne, o mesiac... až napokon mi povedali, že sa ho nepodarilo opraviť a mám zavolať v lete 2015 či nemocnica nekúpila nový.... Smiať sa či plakať? Asi to druhé... Ale aj tak ľúbime toto naše Slovensko ☺. Na prelome mesiacov opäť pár pokojných dní v Ludrovej, návštevy našich blízkych na cintorínoch, „školské“ hrabanie lístia v údolí v Marianke... je nám fajn. **ooo** *Dorotka vyvešala so mnou prádlo. Ja: „Ďakujem, že si mi pomohla“, Dorotka: „Aj ja Ti ďakujem.“ Ja: „Za čo mi ďakuješ?“ Dori: „Ja ti ďakujem, že Ty mi ďakuješ“.*

NOVEMBER V oktáve zachraňujeme duše o-106 ☺... Chlapi si konečne pozreli Tutanchamona v Inchebe, spestrením najmä pre naše baby je návšteva Majkinho Alexa z USA, krásna Katarínska zábava, ktorú pripravili naši animátori zo stretka... Predomnou je ešte laserová operácia očí, pre ktorú sme sa rozhodli s bratom Martinom po niekoľkoročnom pasívnom rozmýšľaní, odhodlávani a utvrdzovaní sa pozitívnymi skúsenosťami ďalších 6 členov rodiny ☺. Takže uvidím, resp. uvidím, či uvidím... ☺ **ooo** *Šijem na stroji. Dorotka príde za mnou a vážnym hlasom mi oznamuje dilemu: „Mami, ja chcem ísť do neba za Ježiškom, ale nechcem zomrieť...“*

DECEMBER a takto si náš život ide ďalej... Radosti sa miešajú s bolesťami... Ale od Ježiša sa učíme ako ich niesť **aby nás neprihniavili ale priviedli k novému zmýšľaniu, k novému životu**.... Každým ďalším rokom mám pocit, asi ako mnohí z Vás, že je plnší a rýchlejšie zbehnú... Už teraz sa tešíme na Štedrý večer v snád' plnej zostave (moji rodičia a súrodenci s deťmi = 19 ks) v Ludrovej. Pred 10 rokmi sme mali takú malú generálku (to bol ešte Paľko jediným vnúčaťom). Ale teda ešte predtým máme pred sebou Advent. Sedím a rozmýšľam čože Vám/nám všetkým popriať? Vpodstate vždy je to to isté len sa to snažím inak povedať ☺. Ono to síce znie ako kliše ale: aby sme mali vďačnosť v srdci za všetko čo rok priniesol, že napriek všetkým zdravotným a iným ťažkostiam tu ešte máme svojich blízkych, všetkých 4 rodičov, súrodencov, deti... to nevnímam ako samozrejmosť ale dar. Ale Advent je najmä **časom očakávania, nádeje**... „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3, 16).

Ak tomu ako kresťania naozaj veríme, tak celá táto pozemská, niekedy strastiplná púť má radostný cieľ a nemáme sa čoho báť ani v ťažkostiach, bolestiach, ohrozeniach života, veď „tým čo milujú Boha, všetko slúži na dobré...“ A teraz očakávame sľúbeného Záchrancu – dovoľme Mu narodiť sa nielen v Betleheme ale aj v našich srdciach a rodinách a bude sa nám ľahšie žiť...

Nech to tu opäť máte všetko pokope: adresa je stále tá istá: Saratovská 6/C, 841 02 Bratislava, tel 02 / 623 16 757
moni.vanek@gmail.com a 0902 286 414 tomi.vanek@gmail.com a 0911 103 956

Naše predošlé roky si môžete prečítať na: <http://tomi.vanek.sk/zrnko> a príslušné fotky pozrieť na: <http://bit.ly/1agWT8D>